

РЕШЕНИЕ

№ 6440

гр. София, 30.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 03.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **9097** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 204, ал. 4 от АПК във вр. чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Ищецът, „Грийн енерджи България“ ЕООД претендира от Агенция по вписванията към министерство на правосъдието обезщетение за претърпени имуществени вреди под формата на загуби и пропуснати ползи, както и законна лихва за забава в полза на „Грийн енерджи България“ ЕООД, както следва: обезщетение в размер на 500 000 лв. за претърпени загуби, изразяващи се в намаляване на справедливата пазарна стойност на дяловото участие на „Грийн енерджи България“ ЕООД в „Солар енерджи Съпорт“ ООД; законна лихва за забава върху присъдената главница от 500 000 лв. за периода от 15.09.2018 г. до 15.09.2021 г. в общ размер на 152 361 лв.; законна лихва за забава върху присъдената главница от 500 000 лв. за периода следващ датата на исковата молба. Претенцията към Агенцията по вписване според исковата молба е следствие от незаконосъобразни и вредоносни действия на длъжностно лице по вписванията, което вместо да постанови отказ от вписване на заявени обстоятелства е постанови вписването им по партида на търговец, неучастващ в настоящото производство.

На 22.07.2016г. в ТРРЮЛНЦ по партидата на „Солар енерджи съпорт“ ООД, под рег. № 20160722153137, са извършени следните грубо незаконосъобразни вписвания и обявявания: Прехвърляне на дружествените дялове на „Грийн енерджи България“ ЕООД в полза на съдружника „Енергийни колектори“ ООД - с посочване на дата, на която е възникнало основанието за прехвърляне на дружествен дял: 30.06.2016 г.; Зачичаване на „Грийн енерджи България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] като съдружник в „Солар Енерджи Съпорт“ ЕООД; Вписване на „Енергийни колектори“ ООД, ЕИК[ЕИК] като

едноличен собственик на капитала на „Солар Енерджи Съпорт“ ЕООД; Вписан и обявен нов учредителен акт на „С. Е. С.“, като еднолично дружество с ограничена отговорност.

Сочените незаконосъобразни действия на длъжностно лице от А. са обявени за несъществуващи в резултат на иск на „Грийн енерджи България“ ЕООД по чл. 29 от ЗТРРЮЛНЦ, уважен с влязло в сила Решение № 1901/25.09.2018г. по т. д. № 6658/2016 г. по описа на СГС. Ответната Агенция по вписванията е изпълнила това влязло в сила съдебно решение, като на 09.11.2021 г. е вписала повторно „Грийн енерджи България“ ЕООД като съдружник в „Солар енерджи съпорт“ ООД, притежаващ дялово участие в размер на 150 000 лв.

На основание позитивното за ищеца съдебно решение на СГС, постановено по т.д. 6658/2016 г., ищецът намира и претендира, че признатите по съдебен ред в производство по ТЗ вписвания са признати за несъществуващи обстоятелства, което причинило вреда затова, че участието му в т.д. „Солар енерджи съпорт“ ООД, считано от 30.06.2016 г. било прекратено без негово съгласие. Вписаните несъществуващи обстоятелства са довели до претендиране на соченото в уточнение от с.з. от 19.04.2022 г. на правното основание на което се води делото - претенцията следва да се счита такава по реда на 204 ал. 4 от АПК във връзка с чл 1 от ЗОДОВ да бъдат признати за незаконосъобразни действия на длъжностни лица от Агенция по вписванията, изразяващи се във вписване на обстоятелства по партидата на С. енерджи С.“ ООД, извършено под рег. № 20160722153137, както и извършеното на 22.07.2016 г. обявяване на нов дружествен договор на посоченото дружество.

Исковата претенция е формирана по трите искания, както се прави и искане за присъждане на разноски направени по делото и се оспорва претендираното възнаграждение от ответната страна.

Ответник в производството – Агенция по вписванията, чрез процесуален представител: оспорва исковете като недопустими; оспорва ги като неоснователни и недоказани. Иска да бъдат отхвърлени, ако съдът не ги остави без разглеждане и претендира разноски. Възражава, установени в производството по т.д. 6658/2016 г. несъществуващи обстоятелства по партидата на „Солар енерджи съпорт“ ООД да са юридически факти, които ангажират отговорността на ответника. Вписването е извършено по реда на ЗТРРЮЛНЦ във връзка с обстоятелства, които са признати за юридически факти от отношения между съдружници. Възражава се ангажирането на отговорността на Агенция по вписванията в хипотезите на чл. 28, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ, както и по реда на чл. 204, ал. 4 от АПК ар. чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Исканите разноски са по списък и доказателства за реално извършено плащане. Възражава искането на ищеца за присъждане на разноски, защото нямало доказателства за реално платени суми.

Прокурор от СГП, участващ на основание чл. 10, ал. 1 от ЗОДОВ дава заключение за основателност на исковете.

Съдът, като обсъди доводите на страните във връзка с доказателствата, представени от страните и приети от съда, прие следното.

По установените факти страните нямат спор.

Ищецът като търговец е бил съдружник в „Солар енерджи съпорт“ ООД от което е притежавал 250 дяла от капитала, с номинална стойност по 600 лева на дял, или общо в размер на 150000 лева формирано дялово участие в размер на 50% от капитала на „Солар енерджи съпорт“ ООД. Другият съдружник в това търговско дружество към м.

юли, 2016 г. е „Енергийни колектори“ ООД. На 22.07.2016 г. по партидата на „Солар енерджи съпорт“ ООД със заявление А4 с рег. № 20160722153137, без съгласие на ищеца, по негово твърдение са извършени заявени вписвания и обявявания – прехвърляне на дружествените дялове на ищеца в полза на съдружника „Енергийни колектори“ ООД с посочване на дата, на която е възникнало основанието за прехвърляне на дружествен дял – 30.06.2016 г.; заличаване на ищеца като съдружник в „Солар енерджи съпорт“ ООД; вписване на „Енергийни колектори“ ООД като съдружник в „Солар енерджи съпорт“ ООД; вписване и обявяване на нов учредителен акт на „С. енерджи съпорт“, като ЕООД. Под същия регистърен номер, длъжностното лице по регистрацията вписва и други обстоятелства по партидата на „Солар енерджи съпорт“ ООД – заличен като управител Х. Кунтурис, заличена като управител С. Д., вписан нов управител Р. Д. и промяна на седалище и адрес на управление на дружеството. По предявен от ищеца в това производство иск с правно основание чл. 29 от ТЗ, с влязло в сила решение № 1901 от 25.09.2018 г. на СГС по т. д. № 6658/2016 г., СГС признава за установено по искове с правно основание чл. 29, ал. 1, предл. 3 ЗТРРЮЛНЦ, предявени от „Грийн енерджи България“ ЕООД, срещу „Солар енерджи съпорт“ ЕООД, че обстоятелствата, които са вписани на 22.07.2016 г. в Търговския регистър при Агенция по вписванията по партидата на „Солар енерджи съпорт“ ЕООД, по заявление А4 с вх. № 20160718153311 от 18.07.2016 г., а именно: 1) заличаване на „Грийн енерджи България“ ЕООД като съдружник, поради прекратяване на членственото му правоотношение, 2) поемане на освободените от напусналия съдружник 250 дяла от капитала на дружеството от съдружника „Енергийни колектори“ ООД, за което на 30.06.2016 г. е взето решение от общото събрание на съдружниците на „Солар енерджи съпорт“ ООД; 3) приемане на нов учредителен акт на „Солар енерджи съпорт“ ЕООД, приет с решение на общото събрание на съдружниците на „Солар енерджи съпорт“ ООД от 30.06.2016 г., са несъществуващи. Със същото решение са отхвърлени или оставени без разглеждане други претенции на настоящия ищец по отношение на „Солар енерджи съпорт“ ЕООД.

Както твърди ищец, от страна на „Солар енерджи съпорт“ ЕООД през м. септември 2016 г. са извършени следващи вписвания по партидата на дружеството, промяна на номиналната стойност на дяловете, съставляващи капитала му, като стойността на дружествен дял се променя от 600 на 300 лева; променя броя на дружествените дялове, съставляващи капитала на „Солар енерджи съпорт“ ЕООД от 500 на 10000; увеличава броя на дружествените дялове с нови 200 и приема нов съдружник; увеличава капитала на дружеството, трансформирано в началната дружествена форма – ООД. Във връзка с вписването на промени, влезли в сила съдебни актове, актуалното състояние на дружеството отразява дружествената структура, като ищцовото дружество е вписано с 49% участие в дружествения капитал.

Основанието за отговорност на Агенция по вписванията се извежда от влязло в сила решение на СГС, с което са обявени за несъществуващи посочените обстоятелства.

Мотивите на Решение № 1901/25.09.2018г. по т. д. М 6658/2018г. по описа на СГС се посочват причините, поради които вписаните и обявени на 22.07.2016г. в ТРРЮЛНЦ по партидата на "Солар енерджи съпорт" ООД, под рег. № 20160722153137, обстоятелства са несъществуващи. В хода на това съдебно производство има фактическо установено отсъствие на доказателства за съществуването на обстоятелствата, вписани под рег. №20160722153137. По-конкретно, нито по партидата на „Солар енерджи съпорт“ ООД в ТРРЮЛНЦ, нито в производството по

търговското дело има доказателства ищецът „Грийн енерджи България“ ЕООД да е отправял до "Солар енерджи съпорт" ООД предизвестие за напускане по чл. 125, ал. 2 ТЗ. Във влязлото в сила решение на СГС е обсъдена нарушената процедура от страна на заявителя обективирал вписване с А4 рег. №20160722153137.

Не е налице и каквото и да било друго легално основание за прекратяване на членството на „Грийн енерджи България“ ЕООД като съдружник в "Солар енерджи съпорт" ООД, даващо основание неговият дружествен дял да бъде „поет“ от втория съдружник „Енергийни колектори“ ООД.

Не съществува и незаконно вписаното от Агенцията по вписванията обстоятелство „прехвърляне на дружествените дялове на "Грийн енерджи България" ЕООД в полза на съдружника „Енергийни колектори“ ООД. Видно от протокола от Общото събрание на съдружниците в "Солар енерджи съпорт" ООД, „Грийн енерджи България“ ЕООД дори не е присъствало на това Общо събрание. Същевременно, съдружникът „Енергийни колектори“ ООД не би могъл да „поеме“ дружествените дялове на Г. енерджи България ЕООД - по причина, че тези дружествени дялове на се били свободни, а са били собственост на ищеца по презумпция, че не са прехвърлени от него. Поради липсата на прекратяване на дяловото участие на „Грийн енерджи България“ ЕООД и на обстоятелството „прехвърляне на дружествените дялове на „Г. енерджи“ България” ЕООД в полза на съдружника „Енергийни колектори“ ООД“, съответно, несъществуващи обстоятелства представляват и обявения на 21.07.2016г. едностранен У. акт на „Солар Енерджи Съпорт“ООД, както и вписването на Енергийни колектори ООД като едноличен собственик на капитала. Както се спомена, множеството регистърни и съдебни производство установяват към датата на подаване на исковата молба вписани обстоятелства по партидата на „Солар енерджи съпорт“ ООД, различни от тези към 22.07.2016 г. По силата на решението на СГС и следващи съдебни актове, съдът приема, че вписванията през 2016 г. са станали без съгласието на ищеца и дружествените му права в спорното дружество са били нарушени до степен да изчезне от правния мир като съдружник, с припежаващ 50% от дружествения капитал в последния в последния . При безспорно установено вписване на несъществуващи обстоятелства, по заявление, което и формално не е отговаряло на изискванията за вписването им, но в следствие от съдебната ревизия, установява противното, съдът следва да вземе отношение дали това е незаконосъобразно действие на длъжностното лице по регистрация. Не подлежи на обсъждане в това производство дали това длъжностно лице не е злоумишлено подведено или е извършило вписването в резултат на незнание или небрежност при преценка дали има основание за вписване на заявеното.

Действията по вписванията, обявяванията и заличаванията в търговския регистър се извършват от служители в Дирекция „Длъжностни лица по регистрация“, чийто правомощия са визирани в чл. 15 от Устройствения правилник на Агенцията по вписванията. Агенцията и длъжностните лица по регистрация са административни органи по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на АПК, защото принадлежат към системата на изпълнителната власт и са носители на административни правомощия, овластени със закон. Дейността по вписване в търговския регистър е регламентирана в чл. 22 и следващите от ЗТРРЮЛНЦ. В чл. 28, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ изрично е предвидено, че Агенцията отговаря за вредите, причинени на физически и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на длъжностни лица по регистрацията, по реда на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Следователно от една страна е налице акт, издаден в регистърно производството с охранителен характер - едностранно и безспорно, целящо да осигури съдебно съдействие на търговци за вписване на подлежащи на вписване обстоятелства и за обявяване на подлежащи на обявяване актове, а от друга страна – актът издаден в това производство законодателят е приравнил на административен, доколкото вредите от незаконосъобразността му се претендират по реда на чл. 1 от ЗОДОВ. Самата Наредба № 1 от 14.02.2007г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (чл. 21, ал. 3, т. 11) императивно изисква при промяна на обстоятелствата по група „Основни обстоятелства“ към заявлението да се приложи „писменото предизвестие за напускане на съдружник“ по чл. 125, ал. 2 ТЗ. Т. писмено предизвестие към Заявление А4 с рег. № 20160722153137 не е приложено, а и никога не е било отправяно от доверителя ми „Грийн енерджи България“ ЕООД.

Към Заявление А4 с рег. № 20160722153137 не са приложени и каквито и да било други документи, които да доказват законосъобразното настъпване на вписаните обстоятелства и в частност, такива, удостоверяващи прекратяване на членството на Г. енерджи България ЕООД и/или прехвърляне на дружествените му дялове от капитала на „Солар Енерджи Сърпорт“ ООД.

Както е подробно обяснено и във влязлото в сила Решение № 1901/25.09.2018г. по т. д. № 6658/2018г. по описа на С., прехвърлянето на търговското предприятие на Г. енерджи България ЕООД в полза на „Порт Хайландер Инвестмънтс“ ЕООД не е юридически равнозначно на предизвестие за напускане на съдружник по смисъла на чл. 125, ал. 2 ТЗ, а и по същността си не представлява изявление адресирано до дружеството (каквото предизвестие по чл. 125, ал. 2 ТЗ несъмнено е).

Видно от горните доказани по делото факти, на 21.07.2016г. длъжностно лице по регистрацията, в качеството и на длъжностно лице по регистрацията по ЗТРРЮЛНЦ към Агенцията по вписванията, е нарушила императивните разпоредби на чл. 21, т. 4 и т. 5 от ЗТРРЮЛНЦ, както и на чл. 21, ал. 3, т. 10 и т. 11 от Наредба № 1 от 14.02.2007г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, защото е вписала обстоятелства и е обявила акт, които са несъществуващи и не е следвало да бъдат вписвани, съответно, обявявани. Вместо да даде на заявителя указания по чл. 22, ал. 5 ЗТРРЮЛНЦ и впоследствие, да постанови отказ за вписване и обявяване, длъжностното лице по регистрацията е извършила процесните вписвания и обявяване. За тези нейни незаконосъобразни действия (вписване и обявяване), както и за бездействието ѝ при изпълнение на задълженията по чл. 19, ал. 5 ЗТРРЮЛНЦ (даване на указания и постановяване на отказ) гаранционна (обективна) отговорност, съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДВ, носи ответната Агенция по вписванията. Не на последно място, съгласно устройствения правилник и длъжностната характеристика, по отношение на лицата, заемащи такава длъжност са въведени преки задължения да извършва проверка дали заявеното обстоятелство подлежи на вписване, или представеният акт подлежи на обявяване, да осъществява проверка за законосъобразността относно вписването на търговците, клоновете на чуждестранните търговци и свързаните с тях обстоятелства и относно вписване на обстоятелства по заявленията, както и да проверява редовността на приложените към заявленията документи относно исканото вписване и свързаните с това обстоятелства. Ако следва да се приеме, че за допуснати нарушения от служител на ответника, и предвид, че статута на дейността от тези служители се

определя като административна, съдът прие, че 1. Към постъпване на заявлението за обработка от служителя, не е извършена дължимата проверка по редовността на приложените към заявлението документи, така, че да се приеме то да отговаря на изискванията. Ако не е злоумишлено действие, съдът го приема за бездействие по служба, което е достатъчно да се ангажира отговорността по ЗОДОВ. 2. Незаконосъобразното действие се определя от активната дейност на служителя за това, че е извършил вписването и обявяване на несъществуващо обстоятелства, признати с влязъл в сила съдебен акт.

С приемането на разпоредбата на чл. 28, ал. 2 ЗТРРЮЛНЦ с мотиви, че в Закона за търговския регистър е уредено самостоятелно регистърно производство, което по своя характер е административно, дейността на длъжностните лица по регистрацията във връзка с вписванията, обявяванията и заличаванията в търговския регистър е административна дейност по смисъла на § 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за администрацията.

Искът е допустим, тъй като е предявен от активно легитимирано лице срещу юридическото лице на административния орган, при упражняване на чиято административна дейност се твърди да са причинени вредите, доколкото дейността на Агенция по вписванията се характеризира като административна. Действията по вписванията, обявяванията и заличаванията в търговския регистър се извършват от служители в Дирекция "Длъжностни лица по регистрация" в Агенцията по вписванията, чиито правомощия са визирани в чл. 15 от Устройствения правилник на Агенцията по вписванията. Агенцията и длъжностните лица по регистрация са административни органи по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на АПК, защото принадлежат към системата на изпълнителната власт и са носители на административни правомощия, овластени със закон. В подкрепа на този извод е и изменението на чл. 28, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ, който препраща към ЗОДОВ за реда за репарирание на вредите, причинени от Агенция по вписванията на физически и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на длъжностни лица по регистрацията.

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при/или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт, действие или бездействие; причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. При липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата или общината по посочения ред. Предвид препращането на чл. 28, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ към ЗОДОВ в това производство и по предявените иски от „Грийн енерджи България“ ЕООД, приети да разглеждане така както са уточнени от пълномощника на ищеца съдът следва да проведе производството по реда на ЗОДОВ. Съдът е убеден за наличието на незаконосъобразни действия/бездействия от длъжностно лице по вписванията, във връзка с Заявление А4 с рег. № 20160722153137. В съответствие с чл. 28, ал. 2 от ЗТТТЮЛНЦ отговорността на ответника е безспорно установена. Налице е основанието за незаконосъобразно действие/бездействие, по силата на което възниква тази отговорност. Противно на възражението на ответника именно описаните действия/бездействия са довели до

вписването и обявяване на несъществуващо обстоятелство. Съдът не отдава значение на това, че в охранителното производство следва да се спазват определени изисквания, както и препращането към ТР 1, т.д. 1/2002 г. ОСГК ВКС. Напротив неспазването и неизпълнението на преки служебни задължения, без значение в каква проявна форма водят до настъпването вредоносните за ищеца обстоятелства, даващи основание за приложимостта на ЗОДОВ по отношение на ответника.

Съдът не приема възражението на ответник, по отношение коментара на това, че заявените като несъществуващи обстоятелства в производството пред СГС по т.д. № 6658/2016 г., са признати за такива частично, а по отношение на други съдът е отхвърлил искането или е оставил иска по чл. 29, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ без разглеждане. Решаващият съд, след като приема доказаност на трите, посочени в това решение обстоятелства за несъществуващи, се обвързва от влязлото в сила решение на СГС в частта, предвид извода за основателност на главния иск, следва да се приеме, че в процеса не се е осъществило процесуалното условие, при настъпването на което съдът може да разгледа евентуално предявения иск за установяване недопустимост на извършеното вписване на посоченото обстоятелство. В случая – СГС е приел, а това с оглед стабилитета на решението му е така, че признатите за несъществуващи обстоятелства водят и до незаконосъобразност на другите, заявени като такива. На следващо място – съдът в този състав не приема възражението на ответника, че законосъобразността на вписванията, не може да се разглежда по реда на чл. 204, ал. 4 от АПК. Ищцовата страна не води доказване в този смисъл, което и не е необходимо предвид признатите за несъществуващи обстоятелства. Както се прие и посочи, действията по вписване и обявяване на тези обстоятелства в регистърното производство са следствие от неспазването на законови изисквания за 1. Даване на указания от страна на длъжностното лице по регистрация и 2. Основание за отказ по заявените за вписване обстоятелства. Обективните предели на силата на пресъдено нещо на влязлото в сила решение № 1901 от 25.09.2018 г., постановено по т.д. 6658/2016 г. за признати несъществуващи обстоятелства задължава съда да ги приеме и в съответствие с допуснати процедурни недостатъци по извършените вписвания и обявявания, незаконосъобразното действие/бездействие се признава като доказано и настъпило.

От значение е връзката между незаконните фактически действия или бездействия на органа или длъжностното лице, и вредата. Наличието на тази причинна връзка е важна, защото при липсата на доказателства за наличието на такава, отговорността не може да бъде ангажирана. Отговорност се носи само за незаконосъобразното осъществяване на възложени функции на органите и длъжностните лица, а не изобщо за всички незаконни и увреждащи действия и бездействия на физически лица, заемащи държавна служба. „При изпълнение” на административна дейност означава, че увреждането е станало при извършване на служебни задължения, при упражняване на възложени служебни функции. „По повод” изпълнението на административната дейност е израз, който указва на други действия, с които се причиняват по време или след изпълнението на възложената административна дейност, не съставляват изпълнение на възложената работа, но са пряко свързани с нея. Това са действия по подготовка, по улесняването извършването на възложената работа, за запазване резултата от нея и други.

Основателността на иска предполага предварителното установяване на точно определени от законодателя кумулативно налични предпоставки: незаконосъобразен

административен акт или незаконосъобразно действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице на държавата или общината; този акт да е отменен по съответен ред; да е настъпила вреда от такъв административен акт, действие или бездействие; да е налице пряка и непосредствена връзка между постановения незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие и настъпилата вреда. Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ обезщетение се дължи за всички вреди - както имуществени, така и неимуществени, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Цитираната правна норма сочи, че следва да се установи наличието на причинна връзка между вредите и незаконния административен акт, действие или бездействие, като елемент от горепосочения фактически състав, от който възниква обезщетителната отговорност на държавата. Под вредоносен резултат (вредата) следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно имуществените права и защитените от правото блага на увредения, а под "пряка и непосредствена" се разбира тази вреда, която следва закономерно от незаконосъобразния административен акт, действието или бездействието на съответния административен орган, по силата на безусловно необходимата връзка между тях. Казано с други думи, причинна връзка е налице, когато вредите са в резултат на увреждането, настъпили са по повод на него и във връзка с него. При липсата, на който и да е от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

По отношение на причинно следствената връзка, съдът в този състав на база на безспорната фактическа установеност приема, че вписаните, но необявени за несъществуващи обстоятелства са били цел и средство за придобиване на „Солар енерджи съпорт“ ООД от трети лица, с еиминацията на ищеца от дружествен дял, лишаване от достъп до разпределяне на печалба, лишаване от възможност изобщо да взема решение и невъзможност да получи това, с което е участвал в капиталовата структура на дружеството. На следващо място – от вписването и обявяване на признатите за несъществуващи в следващ момен обстоятелства, Агенция по вписванията не се обогатява, изключва се субективно длъжностното лице, което противно на преките си служебни задължения е извършило такива действия, изцяло нарушаващи правата на ищеца за периода от 2016 – 2021 г. като съдружник. По делото бяха назначавани и заслушвани съдебно оценителни и счетоводна експертизи.

Относно прсмятанията съдът приема заключението на в.л. Т. и ще го ползва при постановяване на акта си.

В процесния случай е очевидно, че нарушаването на преките служебни задължения от длъжностното лице на ответника, за което се посочи Наредбата, УП А. и длъжностната характеристика са довели до изцяло нарушени дружествени права на ищеца. Не е необходимо, при положение, че дружеството продължава да съществува към завеждане на исковата молба да се пресметне, че спецификата на дейността му – Ф. носи печалби, дори и след покриване на задължения по кредити, след запори от държавни органи, а права върху активите, ако не върху печалбите за този период, е имал ищеца.

С вписването на обстоятелството по заличаването му като резултат от незаконосъобразно действие търпените от ищеца вреди не само са в причинно следствена връзка, но и са резултат от нея.

Докато са водени съдебни процедури при спазване на формалните изисквания по ТЗ са вписани обстоятелства, от които ищецът е възстановен като съдружник, но при

друго съотношение в капитала на дружеството с намаляване на дружествения му дял, с което са нарушени имуществените му интереси.

Правилно е становището на ищеца, противно на несъстоятелното възражение на ответника, според което в резултат на съдебен акт има повторно вписване на „Грийн енерджи България“ ЕООД като съдружник изключвало деликта и причинно-следствената връзка между него и вредите. Съдът е длъжен да вземе отношение, че ако не бяха вписванията от 22.07.2016 г., вредоносни и незаконосъобразни, всякакви трансформации, признати за незаконосъобразни по партидата на „Солар енерджи съпорт“ ООД не биха се случили и ищцовите интереси, правни и имуществени нямаше да са увредени. По отношение на приети следващи промени в партидата на ООД, след като са признати за законни по реда на съдебния контрол от СГС, съдът приема причинно следствената връзка от действията и бездействието на служителя на А. безспорно доказани.

Вредоносно установената причинно-следствена връзка в условията на чл. 28, ал. 2 от ЗТРРНОЛНЦ е следващото основание, с което се изпълнява състава за отговорността по ЗОДОВ към ответника.

По отношение размера на претендираното обезщетение – сумата от 500000 лева, представляваща пряка имуществена вреда /претърпяна загуба/, изразяваща се в намаляване справедливата пазарна стойност на дяловото участие на ищеца в „Солар енерджи съпорт“ ООД, виновно причинена от ответника, чрез извършено от него вписване на несъществуващи обстоятелства, по партидата на ООД, извършено по заявление 20160722153137; сумата от 152361 лева, представляващи законната лихва за забава върху главницата от 500000 лева за периода 15.09.2018 15.09.2021 г. и законната лихва за забава върху главницата от 500000 лева за периода, следващ датата на исковата молба. Уточненията са направени от пълномощник на ищеца в с.з. на 22.02.2022 г., като по отношение другите претенции по начално депозираната искова молба е направено оттегляне в тези части, производството по отношение на тях е прекратено и протоколното определение е влязло в сила.

Спорният въпрос е дали това е реално настъпила вреда за ищеца, следствие от описваните обстоятелства. Твърдението на ищеца се свежда до това, че към 21.07.2016 г., съобразно действащия дружествен договор на „Солар енерджи съпорт“ ООД, той притежава 50% от капитала на стойност 150000 лева и по силата на договора е мажоритарен собственик, притежаващ блокираща квота при вземане решения на ОСС. Безспорно е, че за периода от заличаването му като съдружник до следващото му вписване по силата на влезли в сила съдебни актове, ищецът е бил изцяло лишен, нещо повече недопускан до участие в дружествените дела на ООД. За това време, безспорно, „Солар енерджи съпорт“ ООД осъществява дейност, произведената електроенергия е продавана на съответстващия пазар. По делото по искане на страните са назначавани СО/Сч/Е. Приетата по делото съдебно-оценителна експертиза на вещото лице Т. дава заключение, съобразявайки промяната на промяната в притежанието на дружествен капитал, съобразно пазарната стойност на „Грийн енерджи България“ ЕООД дружествени дялове в „Солар Енерджи Съпорт“ ООД. Според тази експертиза, разликата в пазарната стойност на дяловото участие на ищеца в ситуации (до 21.07.2016г.) – притежание на 50% от капитала и след 21.11.2021 г.- 49% от капитала е 789 900 лв. Според ищцовата страна тази оценка установява размера на претърпяната загуба, причинена от ответник, в резултат на вписаните несъществуващи обстоятелства и следващото от съдебно производство

по чл. 29 от ЗТРРЮЛНЦ вписване и обявяване. Съдът не отдава значение на развитата позиция за съпътстваща загуба от това, че с промяната на участието в ОСС правата на ищеца дори и след възстановяването му като съдружник са били нарушени. По отношение дружествения дял в капитала на ООД и вписан дружествен договор, с който ищецът следва да се съобрази като съдружник, но при новите обстоятелства, които са актуални. Следва да се отчете, че оценката на търпяната загуба, извършена или не по БСО не би могла да се приеме, като реално търпяна загуба от пряко и непосредствено причинена вреда. Не е спорно, че положението в ООД на ищеца е влошено и различно след последното вписване. Сигурно е, че по отношение на паричния еквивалент на участие в капитала на „Солар енерджи съпорт“ ООД, в размер на 150000 лева, промяна няма към 2016 г. и към вписването като съдружник. Този еквивалент не търпи промени, а стойността му е определяща за това с какъв актив ищецът е участвал в капитала на ООД. Не е спорно, че ООД, за процесния период не е продавало дялове, от което да се намали против волята на ищеца дружествения му дял. Справедливата стойност се оценява въз основа на пазарни критерии, а не според спецификата на отделното предприятие. За някои активи и пасиви може да се наблюдават пазарни сделки или да има пазарна информация. За други — такива данни може да не са налични. Въпреки това, оценяването по справедлива стойност и в двата случая цели едно и също — да се изчисли цената на продажба на актив или на прехвърляне на пасив при обичайна сделка между пазарни участници към датата на оценяване при актуалните тогава пазарни условия (т.е. продажбената цена към датата на оценяване от гледна точка на даден пазарен участник, който държи актива или дължи пасива). За процесния период ООД не е излизало на пазара под каквато и да е форма, извън това, че е било предмет на залог към финансова институция. Извеждането на справедлива стойност се извършва при наличиено на безспорни данни и доказателства, свързани с реализацията на оценявания обект/актив на действащ активен пазар. Справедливата стойност отразява данни и обстоятелства, свързани с конкретна действителна или потенциална пазарна сделка на оценявания обект/ актив между идентифицирани страни. Справедлива стойност се извежда при ползване на актива, като се прилагат всички подходящи и приложими подходи и методи. Безспорно е, както твърди ищецът, че дружествения дял има материален характер, дори по номинал или под него, но в случая искането е за пазарна стойност. СОЕ прави изчисления, като дава стойност на търпяна, според нея загоуба, която следва да се репарира в полза на ищеца. Съдът не намира основание да приеме, че тази загуба следва да се възстановява от ответника, тъй като оценката на експертната е по проверени документи у „Солар енерджи съпорт“ ООД. За съда, сумата дадена от експерта Т. би следвало да е вземане към ООД. Тази загуба не е причинена пряко от А.. Пазарната цена може да се определи по волята на продавача или при ликвидация. Счетоводните и оценителски пресмятания не удостоверяват реална и остойностена вреда. Съгласно чл. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Исковете се разглеждат по реда, установен в чл. 203 до чл. 207 от АПК. Според чл. 4 от ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Пряка последица означава

директно въздействие върху правната сфера на увредения, т. е. увреденото лице не би претърпяло вредите, ако административният орган или длъжностните лица бяха действали съобразно закона. Под преки вреди следва да се разбират само тези, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат. Освен преки, вредите следва да бъдат и непосредствени, т. е. да са настъпили по време и място, следващо противоположния резултат. В случая, претендираните, а не претърпените вреди не са нито пряка, нито непосредствена последица от признатите за несъществуващи обстоятелства, вписани и обявени от служител на ответника. Вредите са претърпени от спорове с трето лице, за което ответникът не носи и не може да носи отговорност. Затова не може да се приеме, че са типична и нормално настъпваща непосредствена последица от действия/бездействия от ответника. По тези съображения, съдът не приема вредата, като сума за обезщетяване в размер на 500 хил. лева да е резултат от незаконосъобразното действие на служителя на ответника.

В становището по същество, ищцовата страна развива искането по вероятностен признак - *Тази пазарна стойност отчита както възможната дивидендна доходност, така и потенциалната ликвидация на дружеството-емитент, при която съдружниците ще получат своите ликвидационни дялове. И разпределянето на дивиденди, и ликвидацията на дружеството са все бъдещи несигурни събития, но това не означава, че дружественият дял няма обективна пазарна стойност и че ако тази пазарна стойност бъде неправомерно намалена, не е налице имуществена вреда (претърпяна загуба).* Именно поради това, че физическо разпореждане с 50%, сега 49% от дружествения капитал не е извършвано, съдът не приема загубата в този размер да е безспорно установена. Както се посочи, номинал от 150000 лева, дялов капитал нито е загубен, напротив това което е било остойностено като дял от ООД, това е и налично. Претенцията за обезвреда в този ред, както е формулирана от ищеца, обратно на другите успешно доказани обстоятелства, съдът не приема за доказана, така че да се признае за ликвидна вреда пряк понесена в този размер и претендирано по този ред и в това производство. Хипотетичните пресмятания по изслушаната СОЕ дори да имат относимост към пазарна стойност на предприятието, а оттам и до дяловете на ищеца в едната и в другата стойност от 50 и 49% не се оспорват, но в тази част следва да е известно, че възмездни сделки с дружеството не са предприемани. Остойността в сочените размери на СОЕ ще ангажира съда, ако следствие от продажба или друго разпоредително действие през исковия период би увредило имуществените интереси на ищеца. Тъй като кумулативно изискуемите изисквания за ангажиране на отговорността на А. по този ред не се доказват, следва искът да бъде отхвърлен.

Съдът не отрича приложимостта на този ред за обезщетяване на ищеца, но не приема доказана претендираната вреда по размер и на соченото основание.

При недоказаност на вредата като размер за претендираното обезщетение и от това следващото отхвърляне на иска за претендирано обезщетение в размер на 500000 лева пряка имуществена вреда и претърпяна загуба, изразяваща се в намаляване на пазарната стойност на дяловото участие на ищеца, съдът следва да отхвърли исканията за присъждане на лихви, така както е заявено в исковата молба 42.4, т. „б“ и 42.5..

По искането за присъждане на разноски, своевременно възразено като прекомерно по отношение на претендирано адв. възнаграждение за процесуално представителство. Исковите претенции преди оттегляне на част от тях са общо на стойност 3651221

лева, а това е материалния интерес върху който се определя възнаграждението с приложението на Наредба 1/2004 г. на ВАдвС преди последните изменения от 2022 г. и в редакцията към 2021 г. По пресмятане в условията на чл. 8, ал. 1, т. 6 от Наредбата, минималния размер на възнаграждението се определя в размер на 20483,67 лв., до какъвто размер съдът ще присъди разноски за адв. възнаграждение в полза на ответника. Претенцията от 35376 лева е неоснователна и прекомерна за разликата над 20483,67 лв. Към тази сума се прибавя разход за ССЧЕ в размер на 898 лева, общо разноски в размер на 21381,67 лева.

По изложените съображения съдът

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ предявен от „Грийн енерджи България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] против Агенция по вписванията при Министерство на правосъдието, иск за сумата 500000 лева, пряка имуществена вреда и претърпяна загуба, изразвяща се в намаляване на пазарната стойност на дялово участие в „Солар енерджи съпорт“ ООД, както и за присъждане на законната лихва върху тази сума, считано от 17.09.2021 г. до окончателното изплащане на сумата, като НЕДОКАЗАН.

ОТХВЪРЛЯ предявен от „Грийн енерджи България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] против Агенция по вписванията при Министерство на правосъдието, иск за сумата 152361 лева, представляваща законна лихва за забава върху сумата 500000 лева, за период от 15.09.2018 г. до 15.09.2021 г. като НЕДОКАЗАН.

ОСЪЖДА „Грийн енерджи България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Агенция по вписванията към министерство на правосъдието разноски в размер на 21381,67 (двадесет и една хиляди триста осемдесет и един и 67) лева.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

съдия